

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 2001

N:o 106—118

SISÄLLYS

N:o		Sivu
106	Tasavallan presidentin asetus Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen V liitteen ja 3 lisäyksen voimaansaattamisesta	265
107	Tasavallan presidentin asetus työtilastoja koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	267
108	Valtioneuvoston asetus porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain voimaantulosta	268
108	Valtioneuvoston asetus porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain voimaantulosta (Saamenkielinen käännös)	269
109	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 51 §:n muuttamisesta ..	270
110	Valtioneuvoston asetus ajokorttiasetuksen 9 §:n muuttamisesta	272
111	Valtioneuvoston asetus Merentutkimuslaitoksesta	273
112	Valtioneuvoston asetus toimeentulotuesta annetun asetuksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	276
113	Valtioneuvoston asetus PCB:n ja PCB-laitteistojen käytöstä poistamisesta sekä PCB-jätteen käsittelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	277
114	Valtioneuvoston asetus vuosina 1991—1995 myönnettyjen omistusravalainojen enimmäiskorosta	278
115	Valtioneuvoston asetus oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta	279
116	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitoksen suoritteista perittävistä maksuista	280
117	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	282
118	Puolustusministeriön asetus rauhanturvaamishenkilöstön kelpoisuusehdoista ja palvelussuhteen ehdoista	284

N:o 106

Tasavallan presidentin asetus

Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen V liitteen ja 3 lisäyksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Sintrassa 23 päivänä heinäkuuta 1998 Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehtyyn yleissopimukseen (SopS 51/1998) tehty V liite ja 3 lisäys, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 22 päi-

vänä tammikuuta 1999 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Ranskan tasavallan hallituksen huostaan 4 päivänä helmikuuta 1999, on Suomen osalta kansainvälisesti voimassa 30 päivästä elokuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 10/2001)

2 §
Sopimuksen liitteen ja lisäyksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 107

Tasavallan presidentin asetus
työtilastoja koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta annetun asetuksen
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministerin esittelystä, *kumotaan* työtilastoja koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta 22 päivänä huhtikuuta 1988 annetun asetuksen (344/1988) 2 § ja *muutetaan* 1 § seuraavasti:

1 §

Kansainvälisen työkonferenssin 25 päivänä kesäkuuta 1985 hyväksymä työtilastoja koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 4 päivänä marraskuuta 1986, jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 27 päivänä maaliskuuta 1987 ja jonka ratifioinnin

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt 27 päivänä huhtikuuta 1987, tulee Suomen osalta voimaan 27 päivänä huhtikuuta 1988 niin kuin siitä on sovittu.

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 2001

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Filatov*

N:o 108

**Valtioneuvoston asetus
porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 69 §:n 1 momentin nojalla:

1 §
Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaki tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 2001 siltä osin kuin lain säännökset eivät tulleet voimaan 10 päivänä elokuuta 2000 porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoitus-

lain voimaantulosta annetulla valtioneuvoston asetuksella (768/2000).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitussihteeri Outi Kostama

Nr 108

Stáhtaráđi ásahus**Boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanlága fábmuiboahtimis**

Addojuvvon Helssegis guovvamánu 8. beaivve 2001

Stáhtaráđi eana- ja meahccedoalloministeriija áššemeannudeami vuodul dahkkojuvvon mearrádusa mielde, mearreduvvo 21. beaivve oddajagimánus 2000 addojuvvon boazodoallo ja luondduealáhusaid ruhtadanlága (45/2000) 69 § 1 momeantta mielde:

1 §

Boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanláha boahdá fápmui guovvamánu 14. beaivve dakko bokte go lága mearrádusat eai leat boah tán fápmui borgemánu 10. beaivve 2000 ruhtaldanlága fápmui boahtimis addojuvvon stáhtaráđi ásahusain (768/2000).

Helssegis guovvamánu 8 beaivve 2001

2 §

Dát ásahus boahdá fápmui guovvamánu 14 beaivve 2001.

Ministtar *Sinikka Mönkäre*

Hálddahuščálli Outi Kostama

N:o 109

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 51 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1598/1995) 51 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 764/2000, seuraavasti:

51 §

Geneven ja Wienin sopimukseen liittyneissä valtioissa rekisteröidyt ajoneuvot

1. Genevessä vuonna 1949 tehtyyn tieliikennettä koskevaan yleissopimukseen (SopS 11/59) tai Wienissä vuonna 1968 tehtyyn tieliikennettä koskevaan yleissopimukseen (SopS 30/86) liittyneessä muussa valtiossa kuin Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö saa tilapäisesti Suomessa käyttää omaa tarvettaan varten maahan tuomaansa sopimusvaltiossa rekisteröityä M₁-, N₁-, O₁-, O₂- tai L-luokan tai niihin rinnastettavan luokan ajoneuvoa enintään yhden vuoden maahantulopäivästä taikka, milloin tulliviranomainen on autoverolain 32 §:n tai Euroopan yhteisöjen tullilainsäädännön nojalla myöntänyt ajoneuvolle verovapauden taikka tullivapauden määräajaksi, sen määräajan loppuun, jollei 56 §:stä muuta johdu.

2. Yhteisö ja luonnollinen henkilö, jonka kotipaikka on 1 momentissa tarkoitetussa valtiossa, saa vastaavasti käyttää sanotussa momentissa tarkoitetussa valtiossa vakituisesti asuvan kuljettajan kuljettamana Suomessa sanotun yhteisön tai henkilön tarvetta varten

maahan tuotua M₂-, M₃-, N-, O₃- tai O₄-luokan tai niihin rinnastettavan luokan ajoneuvoa.

3. Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, Suomessa vakituisesti asuva henkilö saa täällä kuljettaa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa rekisteröityä N₂- tai N₃-luokan ajoneuvoa siihen kytkettyine perävaunuineen tavarankuljetukseen liittyvässä tarkoituksessa enintään seitsemän päivän ajan. Kuljettaminen saa käsittää vain ajoneuvon Suomeen saapumisen jälkeisen kuljetuksen määräpaikkaan ja tätä kuljetusta seuraavan ajoneuvon Suomesta poistumiseen johtavan kuljetuksen. Ajoneuvon kuljettajan tulee voida osoittaa rahtikirjaan tai muuhun kuljetusasiakirjaan tehdyin merkinnöin, että kyseessä on tässä momentissa tarkoitettu kuljetus.

4. Tullilaitos voi antaa luvan käyttää Suomessa vakituisesti asuvaa henkilöä 1 momentissa tarkoitetussa sopimusvaltiossa rekisteröidyn, yksinomaan kokeilu- tai tutkimuskäyttöä varten maahan tuodun ajoneuvon kuljettajana. Lupa voidaan myöntää ajoneuvovalmistajalle tai sen edustajalle, ajoneuvovalmistajan toimeksiannosta kehitystyötä tekeväälle ajoneuvon varusteiden valmistajalle tai yhteisölle, joka harjoittaa ajoneuvojen tai

niiden varusteiden testausta ajoneuvon tai sen varusteiden valmistajan toimeksiannosta. Lupa on voimassa kerrallaan enintään vuoden. Suomessa vakituisesti asuva henkilö saa kuljettaa kutakin ajoneuvoa enintään kuuden kuukauden ajan. Tullilaitos voi liittää lupaan käyttöaluetta koskevia rajoituksia ja asettaa muitakin ehtoja sen varmistamiseksi, että ajoneuvoa käytetään tässä momentissa säädettyyn tarkoitukseen. Luvanhaltija vastaa ajoneuvon liikenneturvallisesta rakenteesta ja kunnosta. Tullilaitos merkitsee ajoneuvossa mukana pidettävään luvan kopioon ajoneuvon tunnistetiedot ja maahantulopäivän sekä tarvittaessa maastavientipäivän. Luvanhaltija merkitsee sanottuun kopioon ajoneuvoa kuljettavan henkilön tai henkilöt. Lupa on peruutettava, jos tässä asetuksessa säädettyjä tai luvassa asetettuja ehtoja tai rajoituksia ei noudateta.

5. Edellä 1—4 momentissa tarkoitettun käyttämisen edellytyksenä on:

- a) että ajoneuvossa on rekisteröintivaltion rekisterikilvet ja kansallisuustunnus;
- b) että ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän

päämitat ja massat eivät ylitä Suomessa sallittuja arvoja;

c) että ajoneuvoa varten on Suomessa voimassa oleva liikennevakuutus;

d) että ajoneuvon kuljettajalla on rekisteröintimaassa annettu rekisteriote ja todistus oikeudestaan pitää ajoneuvoa hallinnassaan, jollei sitä ole rekisteröity mukana olevan henkilön nimiin; ja

e) jos perävaunu on otettu käyttöön valtiossa, jossa perävaunuja ei rekisteröidä, että rekisterikilven sijasta perävaunussa on sen omistajan tai viranomaisen antama numerotunnus tai että vetoauton rekisterikilpi kiinnitetään perävaunun taakse; vetoauton kuljettajalla tulee olla rekisteriotteen sijasta perävaunun omistajan tai viranomaisen antama todistus perävaunulle sallituista massoista ja todistus enintään vuotta aikaisemmin suoritetusta katsastuksesta tai vastaavasta teknisestä tarkastuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Apulaisosastopäällikkö Reino Lampinen

N:o 110

Valtioneuvoston asetus
ajokorttiasetuksen 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

lisätään 7 päivänä syyskuuta 1990 annetun ajokorttiasetuksen (845/1990) 9 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksissa 2/1996, 1243/1997 ja 1168/1999, uusi 3 momentti seuraavasti:

— — — — —
Edellä 2 momentin 3 kohdassa mainitun kuuloa koskevan vaatimuksen estämättä C1- ja C-luokan ajoneuvon kuljettaja saa ajoneuvon liitetystä työvälineestä aiheutuvan melun haittavaikutusten vähentämiseksi käyttää ajaessaan kuulonsuojaimia, jos henkilökohtainen meluallistutus todennäköisesti ylittää työntekijän suojelusta työssä esiintyvän melun aiheuttamilta vaaroilta ja haitoilta annetun valtioneuvoston päätöksen (1404/1993) 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun arvon. Kuulon-

suojainten valintaan ja käyttöön sovelletaan, mitä asiasta mainitussa päätöksessä ja henkilönsuojainten valinnasta ja käytöstä työssä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1407/1993) määrätään. Lisäksi kuulonsuojainten tulee täyttää henkilönsuojaimista annetun valtioneuvoston päätöksen (1406/1993) 5 §:ssä tarkoitetut perusvaatimukset.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Vanhempi hallitussihteeri Eija Maunu

N:o 111

Valtioneuvoston asetus**Merentutkimuslaitoksesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään merentutkimuslaitoksesta 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun lain (1259/1987) 6 §:n nojalla:

Merentutkimuslaitoksen tehtävät

1 §

Merentutkimuslaitoksesta annetun lain (1259/1987) 1 §:ssä säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi Merentutkimuslaitos:

- 1) tekee ja edistää alansa tutkimus- ja kehitystyötä oma-aloitteisesti ja toimeksiantonosta;
- 2) huolehtii sovellutusten kannalta tarpeellisesta alan havainto- ja tiedotustoiminnasta;
- 3) osallistuu alansa kansalliseen ja kansainväliseen yhteistoimintaan; sekä
- 4) suorittaa muut tehtävät, jotka säädetään tai määrätään sen tehtäväksi.

Merentutkimuslaitoksen johtokunta, toimintayksiköt ja henkilöstö

2 §

Merentutkimuslaitoksen toimintaa ohjaa ja valvoo johtokunta.

Liikenne- ja viestintäministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan johtokunnan, johon kuuluu enintään seitsemän jäsentä. Yksi jäsenistä on laitoksen ylijohtaja ja yksi laitoksen henkilöstön edustaja. Liikenne- ja viestintäministeriö määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi sekä vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

3 §

Johtokunnan tehtävänä on:

- 1) päättää laitoksen strategiasta mukaan lukien henkilöstöstrategia, laitoksen toiminnan tavoitteista, talousarvioehdotuksesta ja toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä hyväksyä tilinpäätös ja siihen kuuluva toimintakerromus;
- 2) seurata strategian ja tavoitteiden toteutumista sekä laitoksen taloutta ottaen huomioon liikenne- ja viestintäministeriön kanssa sovitut tavoitteet;
- 3) käsitellä ministeriölle tai muulle viranomaiselle periaatteellisesti tärkeistä tai laajakantoisista asioista annettavat lausunnot tai esitykset;
- 4) ratkaista 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen nimitysasioiden, antaa lausunto ylijohtajan virkaa täytettäessä ja päättää, missä järjestyksessä yksikönjohtajat toimivat ylijohtajan sijaisena tämän estyneenä ollessa; sekä
- 5) käsitellä muita Merentutkimuslaitoksen kannalta merkittäviä asioita, jotka johtokunta ylijohtajan esityksestä ottaa käsiteltäväkseen.

4 §

Merentutkimuslaitoksessa on sen toiminnan edellyttämiä tutkimus- ja muita tulosityksiköitä, joista määrätään työjärjestyksessä.

5 §

Merentutkimuslaitoksen päällikkönä on ylijohtaja. Lisäksi laitoksessa on yksikönjoh-

tajia ja tutkimusprofessoreja sekä muuta virka- ja työsuhteessa olevaa henkilöstöä.

Ylijohtajalla ja tutkimusyksikön johtajalla on professorin arvonimi.

Asioiden käsittely ja ratkaiseminen

6 §

Merentutkimuslaitokselle kuuluvat asiat ratkaisee johtokunta tai ylijohtaja taikka muu virkamies, jolle sellainen päätösvalta on työjärjestyksessä tai taloussäännössä annettu.

Johtokunnassa käsiteltävät asiat ratkaistaan esittelystä.

Muiden asioiden esittelystä ja käsittelyjärjestyksestä määrätään työjärjestyksessä.

7 §

Johtokunta on päätösvaltainen, kun kokouksessa on läsnä kokouksen puheenjohtajan lisäksi vähintään kolme jäsentä.

Asiat ratkaistaan johtokunnassa erimielisyyden sattuessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

Johtokunta antaa tarkemmat määräykset johtokunnan kokoontumisesta ja asioiden käsittelystä johtokunnassa.

8 §

Ylijohtaja ratkaisee muut kuin 3 §:n mukaan johtokunnan ratkaistavat asiat, jollei niitä ole työjärjestyksessä tai taloussäännössä taikka erikseen määrätty muun virkamiehen ratkaistaviksi.

Ylijohtaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa virkamiehen ratkaistava.

Henkilöstön tehtävät ja virkojen kelpoisuusvaatimukset

9 §

Ylijohtaja johtaa Merentutkimuslaitoksen toimintaa ja vastaa siitä, että laitokselle kuuluvat tehtävät hoidetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti.

Yksikönjohtajat ja tutkimusprofessorit vastaavat siitä, että heidän johdettavanaan oleville yksiköille asetetut tavoitteet saavutetaan tehokkaasti ja tuloksellisesti.

Tarkemmat määräykset henkilöstön tehtävistä annetaan työjärjestyksessä.

10 §

Yleisenä kelpoisuusvaatimuksena Merentutkimuslaitoksen virkoihin on niihin soveltuva koulutus ja sellainen taito ja kyky, jota viran menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

Ylijohtajalta ja yksikönjohtajalta vaaditaan tehtävien edellyttämää käytännössä osoitettua johtamistaitoa sekä ylijohtajalta lisäksi johtamiskokemusta.

Lisäksi vaaditaan:

1) ylijohtajalta ja tutkimusyksikön yksikönjohtajalta tohtorin tutkinto tai tohtorin arvoon oikeuttavat opinnäytteet laitoksen toimialalta sekä hyvä tieteellinen ja käytännön perehtyneisyys toimialaansa ja tehtävän edellyttämä perehtyneisyys hallinnollisiin tehtäviin;

2) muulta yksikönjohtajalta ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys toimialaansa ja tehtävän edellyttämä perehtyneisyys hallinnollisiin tehtäviin; ja

3) tutkimusprofessorilta tohtorin tutkinto tai tohtorin arvoon oikeuttavat opinnäytteet ja ansiokasta toimintaa alansa tutkimus- ja kehittämistehtävissä.

Henkilöstön nimittäminen ja ottaminen sekä virkavapaus

11 §

Ylijohtajan nimittää valtioneuvosto.

Yksikönjohtajan ja tutkimusprofessorin nimittää laitoksen johtokunta.

Muun henkilöstön ottaa tai nimittää ylijohtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

12 §

Virkavapauden ylijohtajalle myöntää liikenne- ja viestintäministeriö.

Virkavapauden muille virkamiehille myöntää Merentutkimuslaitos siten kuin työjärjestyksessä määrätään. Yli vuoden kestävä virkavapauden, johon virkamiehellä ei ole oikeutta lain tai virkaehtosopimuksen nojalla, myöntää kuitenkin yksikönjohtajalle ja tutkimusprofessorille johtokunta.

Viran hoitamisesta virkavapauden aikana tai avoimena olevan viran väliaikaisesta hoita-

misesta päättää se, joka myöntää virkavapauden.

Työjärjestys ja taloussääntö

13 §

Tarkemmat määräykset Merentutkimuslaitoksen organisaatiosta, yksiköiden ja henkilöstön tehtävistä ja toimivallasta sekä asioiden käsittelystä annetaan työjärjestyksessä ja taloussäännössä, jotka ylijohdaja vahvistaa.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

14 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Tällä asetuksella kumotaan merentutkimuslaitoksesta 27 päivänä toukokuuta 1994 annettu asetus (412/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

15 §

Kumotun asetuksen nojalla annettu työjärjestys on voimassa, kunnes tämän asetuksen nojalla annettava työjärjestys tulee voimaan.

Merentutkimuslaitoksen nykyinen johtokunta toimii tämän asetuksen mukaisena johtokuntana toimikautensa loppuun saakka.

Hallitussihteeri Jaana Heikkinen

N:o 112

Valtioneuvoston asetus
toimeentulotuesta annetun asetuksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan toimeentulotuesta 30 päivänä tammikuuta 1998 annetun asetuksen (66/1998) 2 § sekä

lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi seuraavasti:

1 §

Lisäosalla katettavat menot

 Henkilön tai perheen erityisenä tarpeena tai olosuhteena voidaan pitää esimerkiksi pitkäaikaista toimeentulotuen saamista, pitkäaikaista tai vaikeaa sairautta sekä lasten harastustoimintaan liittyviä erityisiä tarpeita.

2 §

Perusosan tarkistaminen

Toimeentulotuesta annetun lain 9 §:ssä säädettyjä perusosan määriä tarkistetaan siten kuin kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetussa laissa (348/1956) säädetään.

 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2001.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Anne Palonen

N:o 113

Valtioneuvoston asetus**PCB:n ja PCB-laitteistojen käytöstä poistamisesta sekä PCB-jätteen käsittelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* PCB:n ja PCB-laitteistojen käytöstä poistamisesta sekä PCB-jätteen käsittelystä 24 päivänä syyskuuta 1998 annetun valtioneuvoston päätöksen (711/1998) 6 §:n 3 momentti sekä

lisätään päätökseen uusi 7 a § seuraavasti:

6 §

PCB-jätteen käsittely

PCB-jätteen käsittelyn ympäristölupaa koskevasta hakemuksesta ja lupa-asian käsittelystä säädetään ympäristönsuojelulaissa (86/2000) ja ympäristönsuojeluasetuksessa (169/2000).

suuden määrittämisessä on vertailumenetelmänä käytettävä eurooppalaisia standardeja EN 12766-1 ja prEN 12766-2 sekä niiden myöhempiä päivitettyjä versioita. Eristysnesteidien PCB-pitoisuuden määrittämisessä on vastaavasti käytettävä eurooppalaista standardia IEC 61619 ja sen myöhempiä päivitettyjä versioita.

7 a §

PCB:n määrittämiseen käytettävät vertailumenetelmät

Öljytuotteiden ja öljyjätteiden PCB-pitoi-

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä helmikuuta 2001.

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

N:o 114

Valtioneuvoston asetus**vuosina 1991—1995 myönnettyjen omistusravalainojen enimmäiskorosta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 10 §:n 2 momentin ja 45 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan asuntotuotantolain (247/1966) mukaisesti vuosina 1991—1993 sekä aravalain (1189/1993) mukaisesti vuosina 1994 ja 1995 myönnettyjen omistusravalainojen korkoihin, joista säädetään seuraavissa säännöksissä:

1) vuosina 1991 ja 1992 myönnettyjen lainojen osalta asuntotuotantoasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (1188/1990) 28 b §;

2) vuonna 1993 myönnettyjen lainojen osalta asuntotuotantoasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen (1484/1992) 28 b §; ja

3) vuosina 1994 ja 1995 myönnettyjen lainojen osalta arava-asetuksen (1587/1993) 26 §.

2 §

Enimmäiskorko

Perittävä vuotuinen korko ei saa kuitenkaan ylittää määrää, joka vastaa vuosimaksukautta edeltävien touko-, kesä- ja heinäkuun viimeisenä pankkipäivänä vahvistetun 12 kuukauden euriborkoron keskiarvoa pyöristettynä lähimpään prosenttiyksikön sadasosaan ja lisättynä puolella prosenttiyksiköllä.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Ylitarkastaja Jorma Pietiläinen

N:o 115

Valtioneuvoston asetus**oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä *muutetaan* oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuesta 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun asetuksen (672/1982) 4 §:n 1 momentti ja *lisätään* asetukseen uusi 1 a §, seuraavasti:

1 a §

Korkotukilainan enimmäismäärä

Korkotukilainaksi voidaan hyväksyä asunnon sijaintikunnan mukaan enintään seuraavan suuruinen osa vastaantulolainasta:

Asunnon sijaintikunta	Lainan enimmäismäärä mk
1. Helsinki	430 000
2. Espoo, Vantaa ja Kauniainen	380 000
3. Kerava, Järvenpää, Nurmijärvi, Kirkkonummi, Tuusula, Sipoo, Vihti, Turku, Tampere, Jyväskylä, Kuopio ja Oulu	300 000
4. Muut kunnat	280 000

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

4 §

Valvonta

Valtiokonttorin tulee toimittaa kunnille tiedot myönnettyistä korkotuista. Kunnan viranomaisen tulee tarkistaa, että lainavarojen käyttö on lain mukainen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Tällä asetuksella kumotaan oman asunnon hankintaan myönnettävien lainojen korkotuen edellytyksistä annettu valtioneuvoston päätös (1100/1988), kuitenkin siten, että sen 1 ja 4 §:n säännöksiä sovelletaan edelleen korkotukilainoihin, jotka on nostettu tai nostetaan ennen vuotta 1993 tehdyn asuntosäästösopimuksen perusteella.

Ylitarkastaja Jorma Pietiläinen

N:o 116

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitoksen suoritteista perittävistä maksuista**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitoksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista.

2 §

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Maksullisia suoritteita, jotka Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) rokotteiden ja seerumeiden myynti;
- 2) tilaustutkimukset;
- 3) tilauksesta tehdyt asiantuntija- ja muut palvelut;
- 4) muut kuin viranomaisvalvontaan liittyvät koulutus-, konsultointi- ja tietopalvelut;
- 5) julkaisut;
- 6) laitoksessa kehitettyjen tutkimus- ja muiden menetelmien käyttöoikeuksien luovutukset;
- 7) tilojen ja laitteiden käyttö;
- 8) valokopio- ja muut jäljennökset ja niiden lähettäminen; sekä
- 9) muut edellä mainittuihin verrattavat tilaukseen perustuvat suoritteet.

Maksuttomia ovat kuitenkin tutkimukset ja muut suoritteet, jotka eläintautilainsäädännön mukaan maksetaan valtion varoista tai jotka ovat tarpeen maan eläintautitilanteen ja eläimistä ihmisiin leviävien tautien seuraamiseksi ja selvittämiseksi taikka välttämättömiä elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi. Maksutonta on myös eläinsuojelulainsäädännön mukaisten valvontaviranomaisten lähettämien eläinsuojeluvalvontaan liittyvien näytteiden tutkiminen.

Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen tai kansainväliseen käytäntöön perustuvat tai liittyvät tutkimukset, selvitykset ja lausunnot voidaan suorittaa maksutta, jos ne perustuvat vastavuoroisuuteen.

Kansalliseen vierasainevalvontaohjelmaan kuuluvien suoritteiden maksullisuudesta säädetään erikseen.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001. Asetuksen mukaisia maksuja peritään sen voimaantulon jälkeen tilausta suoritteista.

Tällä asetuksella kumotaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen suoritteista perittävistä

maksuista 23 päivänä kesäkuuta 1993 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (626/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

N:o 117

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* teleyritysten televerkkojen ja palvelun yhteenliittämisestä 22 päivänä joulukuuta 1997 annetun liikenneministeriön päätöksen (1393/1997) 10 §, 13 §:n 1 momentti, 15 a §:n 1 momentti, 17 §:n 3 momentti, 21 ja 22 §, 23 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 15 a §:n 1 momentti liikenneministeriön päätöksessä 220/1999, sekä *lisätään* 24 §:ään uusi 7 momentti seuraavasti:

10 §

Paikallis-, kauko-, matkaviestin- ja kansainvälisten telepalvelujen saatavuus

Markkinavoimaltaan huomattavan teleyrityksen on kaikista telealueen liittymistään tarjottava pääsy kaikkiin telealueella tarjottaviin paikallis-, kauko-, matkaviestin- ja kansainvälisiin telepalveluihin.

yhteenliittämistä pyytävän teleyrityksen televerkkoon tai -palveluun (nouseva liikenne). Velvollisuus ei kuitenkaan koske paikallisteleverkosta saman telealueen sellaiseen paikallisteleverkkoon tai -palveluun lähtevää viestintää, jota ei ole valittu tunnuksella tai ensisijaisvalinnalla eikä matkaviestinverkosta paikallisteleverkkoon tai -palveluun taikka toiseen matkaviestinverkkoon tai sen palveluun lähtevää viestintää.

13 §

Matkaviestinpalvelujen yhteenliittäminen

Mitä 10, 11, 24 §:ssä ja paikallis-, kauko- ja matkaviestinnän osalta 21—23 §:ssä säädetään, ei koske matkaviestinpalvelujen yhteenliittämistä.

17 §

Telemaksujen perintä

Teleyritys, jonka suoritteita on käytetty, voi periä itse kaikki telemaksunsa. Liittymäsopimuksen tehneen tai paikallistelepalvelun tarjonneen teleyrityksen on tällöin pyynnöstä annettava tälle teleyritykselle tieto niiden liittymien tilaajanumeroista, joista kyseisiä suoritteita on käytetty, sekä kustakin liittymästä menevien maksujen maksamiseen velvollisen nimestä ja osoitteesta.

15 a §

Nousevan ja laskevan liikenteen hinnoittelu

Markkinavoimaltaan huomattavan teleyrityksen on hinnoiteltava yhteenliittämistä pyytävälle teleyritykselle televerkkonsa käyttö

21 §

Telepalvelun puhelukohtainen valinta

Markkinavoimaltaan huomattavan teleyrityksen on tarjottava käyttäjälle liittymään pysyvä yhteydenotto kohtainen mahdollisuus valita käyttämänsä paikallis-, kauko- tai kansainvälinen telepalvelu sekä matkaviestinnässä käyttämänsä paikallistelepalvelu.

Jos käyttäjä on valinnut käyttämänsä paikallis-, kauko- tai kansainvälisen telepalvelun tai matkaviestinnässä käyttämänsä paikallistelepalvelun, teleyritys ei saa ohjata televiestintää kulkemaan muun telepalvelun kautta, elleivät teleyritykset ole toisin keskenään sopineet. Keskinäisestä sopimisesta aiheutuvat kustannukset eivät saa lisätä käyttäjältä suoritteesta perittävää maksua.

22 §

Ensisijaisvalinta

Markkinavoimaltaan huomattavan teleyrityksen tulee paikallis-, kauko- tai kansainvälistä telepalvelua tarjoavan, käyttäjän yksilöidyn valtakirjan omaavan teleyrityksen tilauksesta kohtuullista kertakorvausta vastaan järjestää käyttäjän paikallis-, kauko- tai kansainvälisen telepalvelun tai matkaviestinnässä käytettävä paikallistelepalvelun valinta siten, että tunnukselta tai 00-suunnalla valittu kutsu ohjataan käyttäjän ilmoittamaan paikallis-, kauko- tai kansainväliseen telepalveluun.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

23 §

Tunnusvalintojen esto

Liittymäsopimuksen tehneen, markkinavoimaltaan huomattavan teleyrityksen tulee järjestää käyttäjän paikallis-, kauko- tai kansainvälisen televiestinnän tai matkaviestinnässä käytettävä paikallistelepalvelun tunnusvalintojen esto keskuksessaan ja toteuttaa tunnusvalintojen estoon pyydetty muutokset viivytyksettä saatuaan käyttäjän tai tämän asiamiehen ohjausta tai sen muutosta koskevan pyynnön. Toimenpiteet on toteutettava tasapuolisesti kaikkiin paikallis-, kauko- ja kansainvälistä teletointa tai matkaviestinnässä käytettävää paikallisteletoimintaa harjoittaviin teleyrityksiin nähden.

24 §

Valinta ilman tunnusta ja jäännösviestintä

Jos paikallistelepalvelun käyttäjä ei valitse paikallistelepalvelun tai matkaviestinnässä käytettävää paikallistelepalvelun tunnusta, eikä käyttäjä ole sopinut ensisijaisvalinnasta, liittymän tarjonnut teleyritys päättää viestinnän ohjauksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001.

Neuvotteleva virkamies Mikael Nyberg

N:o 118

Puolustusministeriön asetus**rauhanturvaamishenkilöstön kelpoisuusehdoista ja palvelussuhteen ehdoista**

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

Puolustusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 29 päivänä kesäkuuta 1984 annetun rauhanturvaamislain (514/1984) 9 ja 17 §:n nojalla, sellaisena kuin ne ovat laissa 1465/1995:

1 §

Rauhanturvaamislain 7 §:ssä tarkoitetun rauhanturvaamishenkilöstön kelpoisuusehdot sekä palkkaus ja palvelussuhteen ehdot määräytyvät siten kuin tässä asetuksessa säädetään. Tämä asetus koskee myös rauhanturvaamislain 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa koulutuksessa olevia.

2 §

Rauhanturvaamishenkilöstön yleiset kelpoisuusehdot ovat

- 1) Suomen kansalaisuus,
- 2) hyvä terveys ja hyvä fyysinen kunto,
- 3) hyvin suoritettu varusmiespalvelus tai naisten vapaaehtoinen asepalvelus,
- 4) moitteettomat elämäntavat,
- 5) riittävä kielitaito, ja
- 6) sopivuus tehtävään.

Upseerin tehtäviin määrättävältä vaaditaan tehtävän edellyttämä ammattitaito sekä vähintään reservin upseerin tai muu pääesikunnan vahvistama koulutus.

Sotilastarkkailijatehtäviin määrättävältä edellytetään aiempaa palvelusta rauhanturvaamistehtävissä, sotilastarkkailijakurssin suorittamista sekä vähintään luutnantin sotilasarvoa. Upseerin tutkinnon suorittaneelta ei kuitenkaan edellytetä aikaisempaa palvelusta rauhanturvaamistehtävissä.

Rauhanturvaamisorganisaatioon voidaan erityisestä syystä ottaa palvelukseen myös henkilöitä, jotka eivät ole suorittaneet varusmiespalvelusta tai naisten vapaaehtoista asepalvelusta, jos heillä on tehtävän edellyttämä

koulutus ja he täyttävät muut 1 momentissa tarkoitetut kelpoisuusehdot.

Puolustusministeriö voi yksittäistapauksissa poiketa edellä tarkoitetuista kelpoisuusehdoista.

Rauhanturvaamislain 6 §:ssä tarkoitetun sitoumuksen mallin vahvistaa pääesikunta.

3 §

Tehtävän vaativuuteen perustuvassa palkkausjärjestelmässä rauhanturvaamishenkilöstön palkkaus on seuraava:

Tehtävän vaativuusluokka	Palkkaus
10	määrätään kulloinkin erikseen
9 A	28 329 mk/kk
9 B	25 137 mk/kk
8 A	24 185 mk/kk
8 B	21 994 mk/kk
7 A	19 922 mk/kk
7 B	17 745 mk/kk
6	15 870 mk/kk
5	13 741 mk/kk
4 A	12 396 mk/kk
4 B	11 430 mk/kk
3	9 885 mk/kk
2	8 854 mk/kk
1	8 464 mk/kk

Tehtävän vaativuusluokan määrää palvelussuhteen alkaessa puolustusvoimien kansainvälinen keskus, rauhanturvaamislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilöstön osalta kuitenkin pääesikunta. Tehtävän vaih-

tuessa palvelussuhteen aikana rauhanturvajoukossa vaativuusluokan määrää rauhanturvajoukon komentaja, rauhanturvaamislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilöstön osalta kuitenkin pääesikunta ja reserviin kuuluvien sotilastarkkailijoiden osalta puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen johtaja. Puolustusministeriö määrää tehtävien palkkauksen vaativuusluokassa 10 sekä muissa erityistehtävissä, joihin tehtävään määräävä viranomais on tasavallan presidentti tai puolustusministeriö.

Yksittäisissä tapauksissa vaativuusluokan perusteella määräytyvää palkkausta voidaan tarkistaa poikkeuksellisen hyvän henkilökohtaisen palveluksen perusteella. Henkilökohtainen lisä on markkamääräinen ja se voi olla enintään vaativuusluokan ja sitä seuraavan ylemmän vaativuusluokan mukaisen palkkauksen erotus. Päätöksen maksamisesta tekee rauhanturvajoukon komentaja. Rauhanturvajoukon komentajan myöntämien henkilökohtaisten lisien määrä saa olla enintään 0,5 % kyseisen joukon palkkausmenoista.

Vaativuusluokan perusteella määräytyvää palkkausta voidaan tarkistaa yksittäisissä tapauksissa myös henkilöstön rekrytoimiseksi rauhanturvaamispalvelukseen. Henkilökohtainen lisä on markkamääräinen. Päätöksen lisän maksamisesta tekee puolustusministeriö, mikäli lisä on enemmän kuin vaativuusluokan ja sitä seuraavan ylemmän vaativuusluokan mukaisen palkkauksen erotus. Muussa tapauksessa päätöksen maksamisesta tekee tehtävään määräävä viranomais.

4 §

Koulutuksessa olevalle suoritetaan työansion menetyksen korvauksena päivärahaa, joka on kolme neljäsosaa valtion virkamiesten matkakustannusten korvaamista koskevan virkaehtosopimuksen mukaisesta päivärahan määrästä. Mitä edellä on määrätty ei koske rauhanturvaamislain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilöä, jolle maksetaan säännöllisen työajan palkkaus ja virkaehtosopimuksen mukainen päiväraha.

Koulutuksessa olevan luontoisetuihin sovelletaan mitä niistä asevelvollisten osalta on voimassa.

5 §

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla,

sotilastarkkailijaa lukuun ottamatta, maksetaan päivärahaa 165 markkaa palvelusvuorokaudelta.

Suomalaiselle sotilastarkkailijalle maksetaan päivärahaa 30 Yhdysvaltain dollaria palvelusvuorokaudelta.

Päivärahaa voidaan korottaa määrääjäksi, mikäli palvelusolosuhteet puhjenneen laajan aseellisen selkkauksen tai muun vastaavan syyn vuoksi ovat poikkeuksellisen vaikeat.

6 §

Palkkaus ja päiväraha suoritetaan palvelussuhteen ajalta.

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla ei makseta palkkausta eikä päivärahaa siltä ajalta, jonka hän on ollut ilman pätevää syytä poissa palveluksesta taikka rikoksesta epäiltynä pidätettynä tai vangittuna, jos hänet tuomitaan rangaistukseen siitä teosta, jonka vuoksi hänet on pidätetty tai vangittu.

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla ei makseta palkkausta eikä päivärahaa sairaudesta johtuvan työkyvyttömyyden ajalta mikäli, hän on itse tai toisen avulla tahallaan aiheuttanut sairauden, vian tai vamman tahi parantumisen estymisen taikka hänen törkeä huolimattomuutensa on olennaisesti myötävaikuttanut sairauden, viran tai vamman syntymiseen tai parantumisen estymiseen.

Siten kuin sairausvakuutuslain 28 §:n 2 momentissa säädetään, siirtyy rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvan oikeus sairausvakuutuslain mukaiseen päivärahaan sairausloman ajalta valtiolle siltä osin kuin tämän päivärahan määrä ei ylitä hänen samalta ajalta saamansa palkkauksen määrää.

7 §

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla, lukuun ottamatta sotilastarkkailijaa, annetaan vastikkeeton sotilasmajoitus ja muonitus.

Jos rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla palvelusalueella suoritettua virkamatkan tai muun vastaavan syyn vuoksi ei ole voitu antaa vapaata muonitusta, hänelle maksetaan muonituksesta aiheutuneista ylimääräisistä kuluista korvausta seuraavasti:

- 1) jos matka kestänyt vähintään kuusi, mutta enintään kahdeksan tuntia, 15 euroa,
- 2) kultakin matkan alkamishetkestä laskeulta vuorokaudelta, joka kokonaan tai kah-

deksan tuntia ylittävältä osalta on käytetty matkaan, 30 euroa sekä

3) jos matka on kestänyt enemmän kuin yhden matkavuorokauden ja matkaan käytetty aika ylittää viimeisen matkavuorokauden yli kahdella, mutta ei yli kahdeksalla tunnilla, 15 euroa.

Majoituksesta aiheutuneista ylimääräisistä kuluista suoritetaan korvausta enintään valtion virkamiehelle ulkomaan virkamatkasta maksettavan asianomaisen maan hotellikorvauksen määrä.

Rauhanturvaamishenkilöistöön kuuluvalla ei järjestetä vastikkeetonta sotilasmajoitusta eikä muonitusta, jos hän vapautta palveluksesta saaneena oleskelee rauhanturvaamisorganisaationsa toimialueen ulkopuolella.

Yhdistyneet Kansakunnat määrää niistä korvauksista, joita se suorittaa sotilastarkkailijalle majoituksesta ja muonituksesta.

8 §

Palveluksessa tarvittava vaatetus ja muut henkilökohtaiset varusteet sekä aseet annetaan käyttöön vastikkeetta. Palvelussuhteen päättyessä varusteet ja aseet on luovutettava takaisin. Pääesikunta antaa tarkemmat määräykset materiaalin luovuttamisesta, korvaamisesta ja lunastamisesta.

9 §

Rauhanturvaamishenkilöistöön kuuluvalla annetaan terveydenhuollon järjestämisestä puolustusvoimissa annetun lain (322/87) mukainen maksuton terveydenhuolto. Muualla kuin rauhanturvaamisorganisaatiossa annettusta välttämättömästä terveydenhuollosta aiheutuneet kulut korvataan esitettyjen asianmukaisten kulutusitteiden mukaan. Muusta hoidosta aiheutuneita kuluja ei korvata, jos hoito olisi voitu järjestää rauhanturvaamisorganisaatiossa.

10 §

Työnantaja hankkii rauhanturvaamisorganisaatioon kuuluvalla ryhmätapaturmavakuutuksen tapaturmaisesta kuoleman ja tapaturman aiheuttaman pysyvän haitan varalta.

11 §

Matkasta kotipaikkakunnalta koulutuspaikkaan koulutuksen alkaessa ja takaisin koti-

paikkakunnalle koulutuksen päättyessä maksetaan päivärahaa sekä matkustamiskustannusten korvausta kuten valtion virkamiehelle.

Koulutuksen aikana suoritetusta kotimaan ja ulkomaan matkasta palvelustehtävässä maksetaan matkustamiskustannusten korvausta kuten valtion virkamiehelle.

12 §

Matkasta kotipaikkakunnalta rauhanturvaamishenkilöistön kokoamispaikkaan palveluksen alkaessa ja matkasta varusteiden luovutuspaikasta kotipaikkakunnalle palveluksen päättyessä suoritetaan matkustamiskustannusten korvausta kuten valtion virkamiehelle.

13 §

Rauhanturvaamishenkilöistöön kuuluvan, lukuun ottamatta sotilastarkkailijaa, matka toimialueelle palveluksen alkaessa sekä matka toimialueelta kotiuttamispaikkaan Suomeen palveluksen päättyessä järjestetään valtion toimesta ja kustannuksella.

Jos asianomainen puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen suostumuksella järjestää matkansa itse, voidaan siitä aiheutuneista kustannuksista korvata enintään se määrä, joka matkan järjestämisestä 1 momentin mukaisesti olisi valtiolle aiheutunut.

Yhdistyneet Kansakunnat määrää niistä korvauksista, joita se suorittaa sotilastarkkailijalle matkoista.

14 §

Jos palvelussuhteen päätyminen johtuu siitä, että asianomainen ei täytä velvollisuuksiaan tai toimii vastoin niitä taikka jos hänet muutoin havaitaan sopimattomaksi palvelukseen, voidaan hänet määrätä korvaamaan valtiolle kotiuttamismatkasta aiheutuneet kustannukset.

15 §

Matkasta palvelustehtävässä palvelusalueen ulkopuolella suoritetaan matkakustannusten korvausta kuten valtion virkamiehelle virkamatkasta. Tässä pykälässä tarkoitettua matkakustannusten korvausta ei suoriteta, mikäli kyseisestä matkasta maksetaan korvausta muilla perusteilla.

16 §

Rauhanturvaamishenkilöstöön kuuluvalla palvelussuhteen aikana järjestettävät kotilomamatkat ovat vastikkeettomia, mikäli ne voidaan ilman huomattavia lisäkustannuksia toteuttaa rauhanturvaamisorganisaation huoltokuljetusten yhteydessä.

17 §

Puolustusvoimien kansainvälisen keskuksen luvalla palvelusalueella oleskelevien rauhanturvaamishenkilöstön perheenjäsenten kiireellisestä puolustusministeriön toimeenpanemasta tai hyväksymästä evakuoinnista poikkeuksellisissa oloissa aiheutuneet välttämättömät matkustamis- ja majoittumiskustannukset voidaan korvata valtion varoista.

18 §

Palkkaus ja 6 §:ssä tarkoitettu päiväraha

Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2001

suoritetaan jälkikäteen kerran kuukaudessa sen viimeisenä arkipäivänä. Jos kuukauden viimeinen arkipäivä on lauantai, suoritetaan palkkaus edellisenä arkipäivänä.

Palvelussuhteen päätyttyä palkkaus ja päiväraha suoritetaan viimeistään päättymispäivää seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

19 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2001. Palkkausta koskevia muutoksia sovelletaan kuitenkin 1.2.2001 lukien.

Tällä asetuksella kumotaan 21 päivänä joulukuuta 2000 annettu puolustusministeriön päätös numero 45 rauhanturvaamishenkilöstön kelpoisuusehdoista ja palvelussuhteen ehdoista.

Puolustusministeri *Jan-Erik Enestam*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Sarkio

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 106—118, 3 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904